

nemgribende tekstredaktion i Jodocus Badius' trykkeri – hvis man her havde skåret Saxo til, ville man have harmoniseret ham med forlæggerens andre klassikerudgaver.

Rikke Malmros

H. N. Holmqvist-Larsen: *Møer, skjoldmøer og krigere. En studie i og omkring 7. bog af Saxo's Gesta Danorum*. Studier fra Sprog- og Oldtidsforskning. 93. Bind – Årgang 1983 Nr. 304. (Museum Tusculanum Forlag, København 1983). 115 s., 85,40 kr.

Dette værk giver en meget fin introduktion til Saxo som forfatter og som internationalt velorienteret deltager i »det tolvte århundredes renæssance«, en indføring, der rækker langt ud over bogens erklærede emne blandt Saxos kvindestillinger. Også kvindebeskrivelserne ses i lyset af den europæiske litterære og juridiske tradition, hvorved Saxos velkendte misogyni nuanceres på fortrinlig måde. De historier fra *Gesta Danorum* 7' bog, der behandles, koncentrerer sig om kvinder, der har et særligt forhold til kravet om den ugifte kvindes kyskhed. Saxo har normalt ikke høje tanker om kvindens mulighed for at beherske sine stærke, lave drifter; normalt ser han kvinden og kvindeligheden som indbegrebet af karaktersvagthed og last. I 7' bog fremstiller han imidlertid to kvinder, hos hvem kyskheden tager således overhånd, at de længe modsætter sig et hæderligt og socialt accepteret ægteskab: *Syrith* overbetoner eventyrligt lange jomfruens ellers så ønskværdige, helt passive blufærdighed, mens *Alvide* aktivt forsvaret sin modstand mod kønslivet ved at tiltage sig de mandlige dyder som tapper skjoldmø. Og så meget Saxo ellers har imod den kvindelige seksualitet, er det jo også

galt: kvinden skal i al sin moralske svagthed opfylde sin rolle som hustru og moder. (Saxo ville næppe have godkendt det pavelige responsum til biskoppen af Slesvig 23-07-1219 (DD I:5:152), der påbyder, at en kvinde, som nægter at indgå et aftalt ægteskab, skal gå i kloster). Enestående hos Saxo er så historien om *Hagbard* og *Signe*, der indleder et seksuelt forhold mod slægtens vilje. Signe får Saxos sympati; og det skyldes, viser Holmqvist-Larsen, at hendes forhold til Hagbard bliver betragtet som et hemmeligt ægteskab, sådan som det på den tid blev anerkendt af den internationale kirkeret.

Den, der vil studere Birgit Strands og Nanna Damsholts mere generelle værker om kønsopfattelsen hos Saxo og i det højmiddelalderlige Danmark, bør ikke snyde sig selv for at læse denne fine, indtrængende studie.

Rikke Malmros

Ælnothskrønike. Oversat og kommenteret af Erling Albrechtsen. Efterskrift af Preben Meulengracht Sørensen. (Odense Universitetsforlag, 1984). 147 s., ill., 90 kr. + moms.

Dr. Erling Albrechtsen har i sit otium med en imponerende energi oversat middelalderlige latinske krøniker til dansk. Det foreliggende arbejde er vist nok hans 6. udgivelse inden for 8 år.

Efter at have givet det danske publikum adgang til de europæiske kronikørers omtale af normannerne bedrifter ude i verden er han nu kommet til den hjemlige historieskrivning. *Ælnothskrønike* blev skrevet o. 1120 på et for Albrechtsen så centralt sted som Odense. Dens hovedtema er drabet på Knud den Hellige i 1086; her er således tale om en udgivelse op til 900-året for dette. Krøniken er udgivet på latin af M. Cl. Gertz i *Vitae Sanctorum Danorum* 1908-12.